בית ישראל (רוז'ין) — עקב

והי' עקב תשמעון. כתיב מה ה' אלקיך שואל מעמך כ"א ליראה. ופירש"י הכל בידי שמים חוץ מי"ש וצריך להבין הלא כתיב והאלקים עשה שיראו מלפניו אלא האמת הוא שא"א לבוא ליראת שמים אא"כ בא מקודם לאמונה שיאמין שהבוב"ה עילת כל העילת וסבות כל הסיבות וצופה כל הנסתרות ומשגיח בהשגחה פרטיות ע"כ הנבראים ועי"ז יבוא לשפלות עצמו ומשפלות עצמו יבוא לגדלות הבוב"ה ומגדלות הבוב"ה יבוא לשפלות עצמו ביותר ועי"ז יבוא ליראת שמים ולכן אחז"ל הן לגבי משה מילתא זוטרתא הוא כי הי' לו התגלות אלקות יותר מכ"א ועי"ז בא לידי ענוה ולכן כשבא על האדם יסורים יאמין שמהשי"ת בא לו כמאמר שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה שישא למרום עיניו ויבוא לגדלות הבוב"ה שברא שמים וכוכבים ויאמין שהאלקים הביא עליו יסורים כי מ"י אלה הם אותיות אלקים ויבוא לירא מפניו ית' שמו וזהו פי' הכתוב ה' הוא אלקים שיאמין שמדה"ד שהוא אלקים הוא ג"כ מהשי"ת אבל כשאינו מאמין ח"ו אלא חושב שההסתר בא לו לא מה' ח"ו אזי לא יוכל לבוא לידי יראה כיון שאינו מאמין וזהו פי' הכתוב והאלקים עשה כשיאמין שהאלקים עשה מפני זה ירא מפניו אבל עיקר היראה בידי אדם שיאמין כנ"ל ויבוא לידי ענוה ויראה ואפי' עובד ה' ולומד ומתפלל אם אח"כ יבא עי"ז לידי גיאות ח"ו סימן הוא שלא עשה כלל וזשה"כ והי' עקב תשמעון את המצות האלה עקב ענוה כי עיקר ענוה יראת ה' אז סימן שבא לקצת אמת ומשפטים אלו שהוא אמת כמ"ש משפטי ה' אמת:

עוד יש לומר כי ידוע מספרים הקדושים שבדור הזה הנשמות הם בקטנות מבחי' עקביים אך אם הנשמות האלו שהם בקטנות הם עובדים ה' זהו יקר מאוד בעיניו וזהו והי' לשון שמחה שהשמחה הוא אצל השי"ת שהנשמות שהם בחי' עקביים שומעין המשפטים האלה כנ"ל:

עוד יש לומר כי האדם מחויב להפוך החומר לצורה. ויש באדם רמ"ח אברים ושס"ה גידים. והרמ"ח איברים הם כנגד מ"ע. והאבר הגרוע מכולם. הוא עקביים. ולכן פרש"י אפי' מצות שאדם דש בעקבי' שהם מצות קלות. ג"כ צריך לזכך ולקשר אותם לרוחניות שיהי' כמו חוש השמועה שהיא רוחני וזשה"כ והי' עקב תשמעון שמקשר את המ"ע שאדם דש בעקבי' שהוא מבחי' עקביים לרוחניות שהיא מבחי' עקביים תשמעון ושמר ה' אלקיך את הברית ואת החסד אמן:

והי' עקב תשמעון את המשפטים האלה כו' כתיב סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא וכו'. אומר אני כי צריך להביט בכ"ד סוף הדבר וכשישגיח בזה ישבר לבו בקרבו ויכניע מאוד מפחד השי"ת ויבוא לידי יראת ה' כדכתיב עקב ענוה יראת ה'. וזהו עקב תשמעון שצריך אדם להסתכל רק על סוף הדבר. ושמרתם ועשיתם אותם כי הנה רמ"ח איברים ושס"ה גידים באדם ובתורה יש רמ"ח מ"ע ושס"ה ל"ת והאדם מחויב לעבוד לה' בכל איבריו וגידיו לעשות מצות התורה לזה אומר אני כשישגיח האדם על סוף הדבר מעוה"ז וסוף האדם ויסתכל במעשיו ויראה איך הוא רחוק מהשי"ת

ומגושם מאוד ומנותק מהשי"ת והוא קטן בעיניו ויפחד ויחדל מלעשות מצות השי"ת ולא כן הוא דרך האמיתי כ"א יתרחק מעבודתו בהמצות יהי' יותר רחוק מהשי"ת כדכתיב את האלקים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם ואדם נברא לירא מפניו ולעשות מצות השי"ת ועצה לזה הוא יראה עלאה כדכתיב ראשית חכמה יראת ה' וזהו והי' עקב תשמעון שהוא הסוף כדכתיב עקב ענוה יראת ה' אך ושמרתם ועשיתם אותם שיהי' היראה באופן שיוכל לקיים מצות התורה היינו ביראה עלאה כדכתיב ראשית חכמה יראת ה' אמן:

והי' עקב תשמעון. אומר אני עקב הוא לשון עוקבא דמשיחא כי בימים האלו הנשמות המה נמוכים בחי' עקב וכמו שיש באדם קומה וראש וגידים ועקב כן יש בנשמות בחי' ראש וקומה ועקב. והגם כי באמת אין חילוק בהגוף בין ראש לשאר איברי' עכ"ז הראש הוא מעולה מכל שאר איברים. וכן היא הנשמות. והנה הגם שהנשמות שהם בחי' עקביים המה נמוכים מאד. עכ"ז רצון הקב"ה בעבודת נשמות הללו כמו בעבודת הנשמות שהם בחי' ראש כדכתי' אל אלקי הרוחות לכל בשר כי למה רצה כלל בעבודת האדם הלא עבודת מלאכים גדולה מעבודת הגדולים שבהצדיקים אך רצון הבוב"ה דוקא בעבודת האדם השפל הזה כן רצון הבורא דווקא בעבודת הנשמות שבעתים הללו וזהו והי' עקב תשמעון ל' שמחה. עקב תשמעון שיהי' שמחה לפניו ית' אם האנשים שבבחי' עקב תשמעון למצותיו ית"ש ואז בוודאי ישמור ה' אלקיך את הברית ואת החסד אמן: